

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 17/2020-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 1. júla 2020 v pléne zloženom z predsedu Ivana Fiačana a zo sudcov Jany Baricovej, Ladislava Duditša (sudca spravodajca), Libora Duřu, Miroslava Duriša, Rastislava Kaššáka, Jany Laššákovej, Miloša Maďara, Petra Straku, Ľuboša Szigetiho a Martina Vernarského o návrhu Okresného súdu Poprad, zastúpeného JUDr. Máriou Petruškovou, predsedníčkou senátu, na začatie konania o súlade metodického pokynu č. 1/2006 generálneho riaditeľa sekcie trestného práva Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky s § 58 ods. 3 a 6 Trestného poriadku a s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 366/2014 Z. z., ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy v znení neskorších predpisov s účinnosťou od 1. marca 2015, takto

r o z h o d o l :

Konanie o návrhu Okresného súdu Poprad **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 30. novembra 2018 doručený návrh Okresného súdu Poprad, zastúpeného JUDr. Máriou Petruškovou, predsedníčkou senátu (ďalej len „navrhovateľ“), označený ako „*návrh na začatie konania pred ústavným súdom podľa § 283 ods. 5 Trestného poriadku*“, ktorým navrhuje, aby

ústavný súd vyslovil, že „*Metodický pokyn č. 1/2006 generálneho riaditeľa sekcie trestného práva Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky ako právny predpis nižšej sily je v rozpore je v rozpore s ustanovením § 58 ods. 3 Trestného poriadku a § 58 ods. 6 Trestného poriadku ako právnym predpisom vyššej právnej sily a v rozpore s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 366/2014, ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné, krajské, špeciálny súd a vojenské súdy súčinnosťou od 01.03.2015 ako právnym predpisom vyššej právnej sily a všeobecne záväznými právnymi predpismi.*“.

2. Ústavný súd posúdil návrh podľa jeho obsahu ako návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). Ústavný súd v rámci prípravy spisu na predbežné prerokovanie návrhu zistil, že napadnutý metodický pokyn č. 1/2006 generálneho riaditeľa sekcie trestného práva Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky bol zrušený inštrukciou 7/2019 Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky z 25. marca 2019 č. 36628/2019/120, a preto vyzval navrhovateľa aby oznámil, či trvá na podanom návrhu.

3. Dňa 26. júna 2020 bolo ústavnému súdu doručené podanie navrhovateľa, ktorým berie návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov späť. Vzhľadom na pretrvávajúcu hrozbu závažného porušenia ústavou chránených práv a slobôd navrhovateľ navrhol zväžiť možnosť nepripustenia späťvzatia návrhu „*i s poukazom na Stanovisko Najvyššieho súdu SR č. 13/2019 uverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 2/2019, podľa ktorého postup predsedu senátu pri určení iného vhodného záznamového zariadenia /§ 58 ods. 3 Trestného poriadku/ a pri vyhotovení prepisu záznamu /§ 58 ods. 6 Trestného poriadku/ je súčasťou zákonnosti výkonu zaznamenaného dôkazu, a z tohto dôvodu je aj preskúmateľný v riadnom a mimoriadnom opravnom konaní.*“.

4. Podľa § 77 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) navrhovateľ môže vziať návrh na začatie konania o súlade

právných predpisov späť. Ústavný súd v takom prípade konanie zastaví, ak nerozhodne o tom, že späťvzatie návrhu nepripúšťa, najmä ak hrozí závažné porušenie ústavou chránených práv a slobôd.

5. V konaní o súlade právnych predpisov sa uplatňuje dispozičný princíp, ktorého prejavom je okrem iného oprávnenie navrhovateľa, ktorý inicioval začatie konania, vyjadriť procesným úkonom vôľu, aby sa v konaní nepokračovalo. Následkom späťvzatia návrhu je v zásade zastavenie konania. Ústavnému súdu je však zverené diskrečné oprávnenie nepripustiť späťvzatie návrhu a napriek vôli navrhovateľa pokračovať v konaní. Tento postup prichádza do úvahy najmä vtedy, keď ústavný súd dospeje k záveru o potrebe zabezpečiť materiálnu ochranu ústavou chránených práv a slobôd, ktoré môžu byť závažne porušované právnym predpisom, ktorý je predmetom prieskumu.

6. V prejednávanej veci ústavný súd nezistil dôvody na nepripustenie späťvzatia návrhu. Postoj navrhovateľa je pritom rozporuplný, keď na jednej strane späťvzatím návrhu prejavil vôľu, aby bolo konanie zastavené, a na druhej strane bez akejkoľvek relevantnej ústavnoprávnej argumentácie navrhuje zväžiť jeho nepripustenie. Odhliadnuc od uvedeného, konštatuje ústavný súd, že aj keby navrhovateľ návrh nezobral späť, bol by tu dôvod na zastavenie konania podľa § 87 zákona o ústavnom súde, keďže preskúmaný predpis stratil platnosť jeho zrušením.

7. Vzhľadom na späťvzatie návrhu a neuplatnenie § 77 druhej vety zákona o ústavnom súde rozhodol ústavný súd o zastavení konania tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júla 2020

Ivan Fiačan
predseda pléna Ústavného súdu
Slovenskej republiky